

[Egon Jensen.]

kommissionsmedlem minister og sidder i en anden stol, og så har man altså en anden opfattelse. Det forstår jeg ikke. Man har et standpunkt osv. Jeg vil erkende blankt, at man kan skifte standpunkt, og tiderne kan gøre, at man bør skifte standpunkt, men der er på dette område ikke sket så afgørende ændringer i situationen — bortset fra regeringsdannelsen — at dette berettiger til en anden indstilling.

Jeg er enig med kommissionsmedlem Jacob Sørensen, men jeg er helt uenig med indenrigsminister Jacob Sørensen.

Det er hævdet, at kommissionen ikke har brugt samme bedømmelse i Københavnsområdet som i det øvrige land. Jeg har forhørt mig om, om det skulle være tilfældet, men man har brugt samme kriterium, selv om andre måske vil hævde det modsatte. Formålet med en sammenlægning er bl. a., at borgerne skal have nogenlunde det samme serviceniveau, og ingen kan vil bestride, at en sammenlægning vil betyde en kraftig forbedring af Ledøje-Smørums borgeres levevilkår og serviceniveau. Der tales meget om nærdemokrati, og det kunne være interessant at filosofere meget over dette. Det er vi vist alle sammen tilhængere af, men nærdemokratiet fordrer også, at det skal have et indhold i form af goder for befolkningen.

Et andet formål er, at der skal ske en hensigtsmæssig planlægning, og det er vist alle også enige om. Det sker bedst ved en sammenlægning, og det vil efter min, og jeg har forstået kommissionens flertals opfattelse — og deri altså også den nuværende indenrigsministers opfattelse — give større garanti for, at en udvidet bymæssig bebyggelse af Ledøje-Smørumområdet undgås. Dette er i overensstemmelse med den overordnede planlægnings målsætning, som sigter mod rekreative områder og ikke mod en øget befolkningstilvækst ud over den nu forudsatte for at gøre kommunen bæredygtig.

Ledøje-Smørum er i dag på omkring 6.000 indbyggere og vil måske i 1982 have nået ca. 13.000, og selv her vil det være vanskeligt for kommunen på længere sigt på økonomisk forsvarlig måde at give borgerne den service, som vil være almindelig i flertallet af områdets kommuner. Det var også kommissionens opfattelse, hvorefter som tidligere 10 ud af 12 stemte for sammenlægning

og indstillede til mig som daværende indenrigsminister, at sådan burde det være.

Jeg er godt klar over, at det ikke er populært at tage denne stilling, men det har det heller ikke været i hele den øvrige kommunale sammenlægning. Jeg må i øvrigt bøje mig i ærbødighed for den afdøde indenrigsminister Poul Sørensen, som gennemførte størstedelen af kommunesammenlægningerne ud fra saglige motiver og uden skelen til, om det ene eller det andet var populært i den enkelte kommune. Det har ikke været populært at lave disse kommunesammenlægninger, men det er måske populært at foreslå, at man ophæver en sammenlægning.

Men jeg kan ikke forstå, at der skal være forskelsbehandling, når det drejer sig om kommunesammenlægning i Københavnsområdet og i det øvrige land. Det kan måske være populært at tage en sådan stilling i forhold til de berørte kommuner, men det er en begrænset popularitet. Det rokker for mit vedkommende ikke ved det saglige i kommissionens indstilling, og det skaber en grad af usikkerhed omkring de sammenlægninger, der allerede er gennemført.

Man har også henvist til en klar afgørelse imod sammenlægning ved en folkeafstemning i Ledøje-Smørum kommune. Men hånden på hjertet: i hvilken kommune, der skulle sammenlægges og ophøre med at være selvstændig, ville man ikke kunne lave en folkeafstemning, som gav en klar majoritet imod en sammenlægning, altså nå det samme resultat? Men det tog folketinget bare ikke hensyn til dengang.

Socialdemokratiet kan ikke medvirke til ophævelsen af sammenlægningen. Det strider imod alt det, der tidligere er foretaget på kommunalreformens område. Jeg skal dog meddele, at der er enkelte medlemmer af min gruppe, der har en anden opfattelse, men den socialdemokratiske gruppe som sådan kan ikke medvirke.

Bødart (FP):

Indenrigsministerens lovforslag vedrørende ophævelse af sammenlægningen af Ballerup-Måløv og Ledøje-Smørum kommuner, som venstres folketingsgruppe i det gamle folketing i øvrigt allerede fremsatte i oktober 1973, går fremskridtspartiet ind for. Vi er af den opfattelse, at nærdemokratiet er en af samfundets privilegerede rettighede